

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΝΟΧΙΚΟ ΤΜΗΜΑ
ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ' ΑΡΕΙΩ ΠΛΑΤΩ
- ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. [REDACTED]

ΣΧΕΣ. 2

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

878.../2014

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές [REDACTED], Πρόεδρο Πρωτοδικών, [REDACTED], Πρωτοδίκη και [REDACTED], Πρωτοδίκη – Εισηγητή και από την Γραμματέα [REDACTED].

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια, στο ακροατήριό του, στις 26 Σεπτεμβρίου 2013, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: [REDACTED], κατοίκου Νέου Κόσμου Αττικής, οδός [REDACTED], ο οποίος παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίας του δικηγόρου Δόξας Τσαγκαράκη, η οποία κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1) της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «[REDACTED]» ([REDACTED] ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ) και το διακριτικό τίτλο «[REDACTED]», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός [REDACTED], η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο Καλλιόπη Ευαγγέλου, η οποία κατέθεσε έγγραφες προτάσεις, 2) της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «[REDACTED]», που εδρεύει στη Νέα Σμύρνη Αττικής, οδός [REDACTED], νομίμως εκπροσωπούμενης, η

οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο Ελένη Ματζάρα μόνο για το αίτημα της αναβολής, μετά την απόρριψη του οποίου η προαναφερθείσα πληρεξούσια δικηγόρος αποχώρησε.

Ο ενάγων ζήτησε να γίνει δεκτή η από 27-01-2011 αγωγή του, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου, με αριθμό κατάθεσης δικογράφου ██████████, προσδιορίστηκε να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ δημόσια συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από το συνδυασμό των διατάξεων των παρ.2 και 3 του άρθρου 280 ΚΠολΔ προκύπτει ότι ο διάδικος που εμφανίζεται στο ακροατήριο κατά την εκφώνηση της υπόθεσης και υποβάλει αίτημα αναβολής χωρίς να απαντά στην ουσία θεωρείται ότι δεν εμφανίζεται και ότι δεν μετέχει κανονικά στην παραπέρα συζήτηση, εφόσον το Δικαστήριο απορρίψει το αίτημα αναβολής και προχωρήσει σε αυτήν. Επομένως, ο διάδικος που δεν απαντά επί της ουσίας αλλά περιορίζεται, σύμφωνα με το άρθρο 241 ΚΠολΔ, στην υποβολή αιτήματος αναβολής, το οποίο απορρίπτεται και αποχωρεί μετά την απόρριψη του προαναφερόμενου αιτήματος χωρίς να υποβάλει προτάσεις, θεωρείται ότι δικάζεται ερήμην (ΑΠ 584/1996 ΕΛΛΔνη 1998, 592, ΕφΘεσ 388/2002 Αρμ. 2003,531, ΕφΑθ 3891/1999 ΕΛΛΔνη 40, 1575, ΠΠρΑθ 2265/2010, ΠΠρΘεσ 23911/2008, ΠΠρΡοδ 128/2004 ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 271 ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 29 ν.3994/2011, αν ο εναγόμενος δεν εμφανιστεί κατά τη συζήτηση ή εμφανιστεί αλλά δεν λάβει μέρος σε αυτήν κανονικά, το Δικαστήριο εξετάζει αυτεπαγγέλτως, αν η αγωγή και η κλήση για συζήτηση επιδόθηκαν σε αυτόν νόμιμα και εμπρόθεσμα. Αν η αγωγή και η κλήση για συζήτηση δεν επιδόθηκαν νόμιμα και εμπρόθεσμα, το Δικαστήριο κηρύσσει απαράδεκτη τη συζήτηση. Διαφορετικά συζητεί την υπόθεση ερήμην του εναγομένου. Στην περίπτωση ερημοδικίας του εναγομένου, οι περιεχόμενοι στην αγωγή πραγματικοί ισχυρισμοί του ενάγοντος θεωρούνται ομολογημένοι, εκτός αν πρόκειται για γεγονότα για τα οποία δεν επιτρέπεται ομολογία, και η αγωγή γίνεται δεκτή, εφόσον κρίνεται

ΣΚΕΦΘΗΚΕ
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

νομικά βάσιμη και δεν υπάρχει ένσταση που εξετάζεται αυτεπαγγέλτως. Στην προκείμενη περίπτωση, από την υπ' αριθμ. 10908/18-02-2011 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών Γεώργιου Χ. Κατσαριώτη, που νομίμως επικαλείται και προσκομίζει ο ενάγων, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της από 24831/1312/2011 αγωγής, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην δεύτερη των εναγομένων. Κατά τη σημερινή δικάσιμο, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε από το οικείο πινάκιο, η πληρεξούσια δικηγόρος της δεύτερης των εναγομένων Ελένη Μάντζαρα, υπέβαλε αίτημα αναβολής και όταν αυτό απορρίφθηκε από το Δικαστήριο, αποχώρησε, χωρίς να πάρει μέρος στη συζήτηση. Επομένως, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν στην ανωτέρω μείζονα σκέψη, η δεύτερη των εναγομένων πρέπει να θεωρηθεί ως δικονομικώς απύσασα και να δικαστεί ερήμην, κατά την διάταξη του άρθρου 271 ΚΠολΔ, όπως ισχύει σήμερα, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 72 παρ.2 ν. 3994/2011.

Με το άρθρο 218 § 1 ΚΠολΔ ορίζονται οι προϋποθέσεις για τη σώρευση στο ίδιο δικόγραφο αγωγής περισσότερων αιτήσεων του ίδιου ενάγοντος κατά του ίδιου εναγομένου, μία από τις οποίες είναι οι σωρευόμενες αιτήσεις να υπάγονται στο ίδιο είδος διαδικασίας, πλην όμως για τη σώρευση περισσότερων αιτήσεων, χωρίς να συντρέχουν οι προϋποθέσεις τις πιο πάνω διάταξης, ως μόνη κύρωση προβλέπεται ο χωρισμός των υποθέσεων, τον οποίο διατάσσει το δικαστήριο και όχι το απαράδεκτο ή η ακυρότητα του δικογράφου της αγωγής (ΑΠ 1283/2003, ΝΟΜΟΣ). Ωστόσο, από τις διατάξεις των άρθρων 159, 544 και 559 ΚΠολΔ προκύπτει ότι, η εκδίκαση μιας υπόθεσης κατά την τακτική διαδικασία αντί της προσήκουσας ειδικής και γενικώς η μη τήρηση της προσήκουσας διαδικασίας, αυτή καθαυτή, μη συνιστώσα έλλειψη ίδιας διαδικαστικής προϋπόθεσης, δεν δημιουργεί καμία ακυρότητα ή απαράδεκτο, εκτός αν δεν εφαρμόστηκε ειδικός σ' αυτή δικονομικός κανόνας που έπρεπε να εφαρμοστεί και ο οποίος, «πρόδηλα», περιέχει ή ευνοϊκότερες για τον εναγόμενο ή αυστηρότερες για τον ενάγοντα

διατάξεις και, επομένως, ούτε ιδρύει λόγο αναιρέσεως, εφόσον βέβαια η διαφορά υπάγεται στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του δικάσαντος δικαστηρίου (ΟλομΑΠ 402/1981, ΑΠ 922/1999). Ακόμη δεν δημιουργείται δικονομικό απαράδεκτο, αν η δυσφημιστική ή η εξυβριστική συμπεριφορά και γενικά η προσβολή της προσωπικότητας συγκροτείται από ένα σύνολο εκδηλώσεων, που συνιστούν, λογικά, ενιαίο βιοτικό συμβάν και οι οποίες άλλες εκδικάζονται κατά την ειδική διαδικασία και άλλες εκδικάζονται κατά την τακτική διαδικασία, και η αγωγή του προσβληθέντος, για την αποκατάσταση της περιουσιακής του ζημίας ή την ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης από την προσβολή, ασκείται κατά την τακτική διαδικασία ενώπιον του καθ' ύλην αρμόδιου δικαστηρίου, διότι ο ενάγων μία ενιαία σχετική αξίωση προβάλλει αποτιμώντας την σε ένα μόνο συγκεκριμένο χρηματικό ποσό, το οποίο και ζητεί με αυτή, αλλά ούτε δημιουργείται οποιαδήποτε ακυρότητα ή απαράδεκτο από την εισαγωγή της υπόθεσης κατά την τακτική διαδικασία, αφού με την εκδίκαση όλης της υπόθεσης κατά την αυστηρότερη τακτική διαδικασία, ουδεμία ωφέλεια (δικονομική) αποκομίζει ο ενάγων, αλλά ούτε, αντίστοιχα, ο εναγόμενος υφίσταται οποιαδήποτε δικονομική βλάβη (ΑΠ 14/2007, ΕΠΟΛΔ 2008, 104). Με το Ν. 2472/1997 "Προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα" - ο οποίος εκδόθηκε για την προσαρμογή της Ελληνικής νομοθεσίας, σύμφωνα με τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1981 (που κυρώθηκε με το Ν. 2068/1992) και την 95/46/ΕΚ Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 24-10-1995 "Για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών" - ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα : Στο άρθρο 1 ότι : "Αντικείμενο του παρόντος νόμου είναι η θέσπιση των προϋποθέσεων για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς προστασία των δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών των φυσικών προσώπων και ιδίως της ιδιωτικής ζωής", στο άρθρο 2, ότι : "Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου νοούνται ως α) "δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα" κάθε πληροφορία που αναφέρεται στο υποκείμενο των δεδομένων ... β) "Ευαίσθητα δεδομένα" τα δεδομένα που αφορούν τη φυλετική ή εθνική προέλευση, τα πολιτικά φρονήματα, τις θρησκευτικές ή φιλοσοφικές πεποιθήσεις, τη συμμετοχή σε ένωση, σωματείο

ΞΕΡΗΘΗΚΕ
) ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

και συνδικαλιστική οργάνωση, την υγεία, την κοινωνική πρόνοια και την ερωτική ζωή, καθώς και τα σχετικά με ποινικές διώξεις ή καταδίκες, γ) "υποκείμενο των δεδομένων" το φυσικό πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα και του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί, δηλαδή μπορεί να προσδιορισθεί αμέσως ή εμμέσως, ιδίως βάσει του αριθμού ταυτότητας ή βάσει ενός ή περισσοτέρων συγκεκριμένων στοιχείων που χαρακτηρίζουν την υπόστασή του από άποψη φυσική, βιολογική, ψυχική, οικονομική, πολιτιστική, πολιτική ή κοινωνική, δ) "επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα" ("επεξεργασία") κάθε εργασία ή σειρά εργασιών που πραγματοποιείται από το Δημόσιο ή από νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή ιδιωτικού δικαίου ή ένωση προσώπων ή φυσικό πρόσωπο με ή χωρίς τη βοήθεια αυτοματοποιημένων μεθόδων και εφαρμόζονται σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως η συλλογή, η καταχώριση, η οργάνωση, η διατήρηση ή αποθήκευση, η τροποποίηση, η εξαγωγή, η χρήση, η διαβίβαση, η διάδοση ή κάθε άλλης μορφής διάθεση, η συσχέτιση ή ο συνδυασμός, η διασύνδεση, η δέσμευση (κλείδωμα), η διαγραφή, η καταστροφή ..., ζ) "Υπεύθυνος επεξεργασίας" οποιοσδήποτε καθορίζει το σκοπό και τον τρόπο επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως φυσικό ή νομικό πρόσωπο, δημόσια αρχή ή υπηρεσία ή οποιοσδήποτε άλλος οργανισμός ..., η) "Εκτελών την επεξεργασία" οποιοσδήποτε επεξεργάζεται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για λογαριασμό υπεύθυνου επεξεργασίας, όπως φυσικό ή νομικό πρόσωπο, δημόσια αρχή ή υπηρεσία ή οποιοσδήποτε άλλος οργανισμός, εκτός από το υποκείμενο των δεδομένων, τον υπεύθυνο επεξεργασίας και τα πρόσωπα που είναι εξουσιοδοτημένα να επεξεργάζονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, εφόσον ενεργούν υπό την άμεση εποπτεία ή για λογαριασμό του υπευθύνου επεξεργασίας, ι) "Αποδέκτης", το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, η δημόσια αρχή ή υπηρεσία ή οποιοσδήποτε άλλος οργανισμός, στον οποίο ανακοινώνονται ή μεταδίδονται τα δεδομένα, ανεξαρτήτως αν πρόκειται για τρίτο ή όχι, ια) "Συγκατάθεση" του υποκειμένου των δεδομένων,

κάθε ελεύθερη, ρητή και ειδική δήλωση βουλήσεως, που εκφράζεται με τρόπο σαφή και με πλήρη επίγνωση και με την οποία το υποκείμενο των δεδομένων, αφού προηγουμένως ενημερωθεί, δέχεται να αποτελέσουν αντικείμενο επεξεργασίας τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν. Η ενημέρωση αυτή περιλαμβάνει πληροφόρηση τουλάχιστον για τον σκοπό της επεξεργασίας, τα δεδομένα ή τις κατηγορίες των δεδομένων που αφορά η επεξεργασία, τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και το όνομα, την επωνυμία και τη διεύθυνση του υπεύθυνου επεξεργασίας και του τυχόν εκπροσώπου του ..." Στο άρθρο 3 παρ. 1 ορίζεται ότι οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται στην εν όλω η εν μέρει αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε αρχείο. Στο άρθρο 4 παρ. 1 ορίζεται ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για να τυχουν νόμιμης επεξεργασίας πρέπει: α) να συλλέγονται κατά τρόπο θεμιτό και νόμιμο για καθορισμένους σαφείς και νόμιμους σκοπούς και να υφίστανται θεμιτή και νόμιμη επεξεργασία εν όψει των σκοπών αυτών, β) ..., γ) ... Στο άρθρο 5 παρ. 1 ορίζεται ότι επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα επιτρέπεται μόνον όταν το υποκείμενο των δεδομένων έχει δώσει την συγκατάθεσή του, ενώ στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η επεξεργασία και χωρίς τη συγκατάθεση του υποκειμένου όταν α) η επεξεργασία είναι αναγκαία για την εκτέλεση σύμβασης, στην οποία συμβαλλόμενο μέρος είναι υποκείμενο δεδομένων, β) ..., γ) κ.λ.π. ε) η επεξεργασία είναι απολύτως αναγκαία για την ικανοποίηση του εννόμου συμφέροντος που επιδιώκει ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο τρίτος ή οι τρίτοι στους οποίους ανακοινώνονται τα δεδομένα και υπό τον όρο ότι τούτο (έννομο συμφέρον) υπερέχει προφανώς των δικαιωμάτων και των συμφερόντων των προσώπων τα οποία αναφέρονται τα δεδομένα και δεν θίγονται οι θεμελιώσεις ελευθερίες αυτών. Με το άρθρο 7 παρ. 1 ορίζεται ότι απαγορεύεται η συλλογή και η επεξεργασία "ευαίσθητων δεδομένων" ενώ στην παρ. 2 του άρθρου αυτού απαριθμούνται οι περιπτώσεις στις οποίες επιτρέπεται κατ' εξαίρεση η συλλογή των δεδομένων αυτών. Στο άρθρο 10 παρ. 1 ορίζεται ότι η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι απόρρητη. Διεξάγεται αποκλειστικά και μόνο από πρόσωπα που τελούν υπό τον έλεγχο του υπευθύνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία

ΞΕΡΗΘΗΚΕ
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

και μόνο κατ' εντολήν του. Με τις παραγράφους 2 και 3 του ίδιου άρθρου ορίζονται οι υποχρεώσεις του υπευθύνου επεξεργασίας για την επιλογή προσώπων με αντίστοιχα επαγγελματικά προσόντα, παρέχοντα επαρκείς εγγυήσεις από πλευράς τεχνικών γνώσεων και προσωπικής ακεραιότητας για την τήρηση του απορρήτου (παρ. 2) και για την λήψη κατάλληλων οργανωτικών και τεχνικών μέσων για την ασφάλεια των δεδομένων κ.λ.π. (παρ. 3), ενώ με την παρ. 4 ορίζεται "Αν η επεξεργασία διεξάγεται για λογαριασμό του υπευθύνου από πρόσωπο μη εξαρτώμενο από αυτόν η σχετική ανάθεση γίνεται υποχρεωτικά εγγράφως". Η ανάθεση προβλέπει υποχρεωτικά ότι ο ενεργών την επεξεργασία τη διεξάγει μόνον κατ' εντολή του υπευθύνου και ότι οι λοιπές υποχρεώσεις του παρόντος άρθρου βαρύνουν αναλόγως και αυτόν. Με το άρθρο 11 παρ. 1 ορίζεται ότι "ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει, κατά το στάδιο συλλογής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα να ενημερώνει, με τρόπο πρόσφορο και σαφή το υποκείμενο για τα εξής τουλάχιστον στοιχεία : α) ..., β) το σκοπό της επεξεργασίας, γ) τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών των δεδομένων" και με την παρ. 2 του εν λόγω άρθρου ορίζεται ότι "εάν κατά τη συλλογή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ο υπεύθυνος επεξεργασίας ζητεί την συνδρομή του υποκειμένου, οφείλει να το ενημερώνει ειδικώς και εγγράφως για τα στοιχεία της παρ. 1 του παρόντος άρθρου, καθώς και για τα δικαιώματά του, σύμφωνα με τα άρθρα 11 έως 13 του παρόντος νόμου ...", ενώ με την παρ. 3 του άρθρου αυτού ορίζεται ότι "εάν τα δεδομένα ανακοινώνονται σε τρίτους το υποκείμενο ενημερώνεται για την ανακοίνωση πριν από αυτούς". Με το άρθρο 23 παρ. 1 ορίζεται ότι "φυσικό ή νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, που κατά παράβαση του παρόντος νόμου προκαλεί περιουσιακή βλάβη, υποχρεούται σε αποζημίωση. Αν προκάλεσε ηθική βλάβη υποχρεούται σε χρηματική ικανοποίηση. Η ευθύνη υπάρχει και όταν ο υπόχρεος όφειλε να γνωρίζει την πιθανότητα να επέλθει βλάβη σε άλλον". Με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι "Η κατά το άρθρο 932 Α.Κ. χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης για παράβαση του παρόντος νόμου ορίζεται κατ' ελάχιστον στο ποσό των 2.000.000 δραχμών, εκτός εάν ζητήθηκε από τον ενάγοντα μικρότερο

ποσό ή η παράβαση οφείλεται σε αμέλεια. Η χρηματική αυτή ικανοποίηση επιδικάζεται ανεξαρτήτως από την αιτούμενη αποζημίωση για περιουσιακή βλάβη". Από τις διατάξεις που προαναφέρθηκαν προκύπτει ότι η ρύθμιση του Ν. 2472/1997 συμπληρώνει το προϋπάρχον αυτού νομικό πλαίσιο (άρθρα 2 παρ. 1, 5 παρ. 1, 9 παρ. 1 εδ. 2 και 19 του Συντάγματος, άρθρο 57 του Α.Κ. κ.λ.π.), συγκεκριμενοποιεί τον ευρύτερο κανόνα προστασίας της προσωπικότητας του άρθρου 57 Α.Κ. και διευρύνει έννοια των παράνομων προσβολών της προσωπικότητας σε σχέση με το άρθρο 57 Α.Κ., ώστε να θεωρείται - κατ' αρχήν - απαγορευμένη κάθε επέμβαση στα προσωπικά δεδομένα άλλου (ευμενή ή δυσμενή), χωρίς την τήρηση ορισμένων διατυπώσεων που τάσσονται από τις διατάξεις του νόμου (βλ. μελέτη Μιχ. Σταθόπουλου σε ΝοΒ τόμος 48 σελ. 1-19). Έτσι ο Ν. 2472/1997 απαγορεύει την επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων φυσικού προσώπου, όταν γίνεται, πλην άλλων περιπτώσεων και χωρίς την προηγούμενη ενημέρωση του υποκειμένου των δεδομένων, δικαίωμα που προστατεύεται αυτοτελώς αλλά αποτελεί και την προϋπόθεση για την αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων πρόσβασης και αντίρρησης του υποκειμένου των δεδομένων (βλ. εισηγ. Εκθεση ν. 2472/1997 στο ΝοΒ 1997 σελ.505). Σύμφωνα με τις διατάξεις που προαναφέρθηκαν ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει -μετά τη συλλογή των σχετικών δεδομένων και πριν από τη διαβίβασή τους σε τρίτους - να ενημερώνει για τη συλλογή και διαβίβαση τα υποκείμενα των δεδομένων, μεταξύ άλλων και για τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών των δεδομένων του (είτε πρόκειται για αποδέκτες στους οποίους προβλέπεται η μεταβίβαση των δεδομένων ήδη από το στάδιο της συλλογής, είτε πρόκειται για αποδέκτες που προστέθηκαν αργότερα). Η σχετική ενημέρωση πρέπει να γίνεται το αργότερο πριν από την μετάδοση των προσωπικών δεδομένων στους αποδέκτες-τρίτους. Εξάλλου, ο τρίτος-αποδέκτης ο οποίος κατά τον ν. 2472/1997 (άρθρο 2 παρ. δ) ασκεί και αυτός επεξεργασία προσωπικών δεδομένων, οφείλει μόλις έλθει σε πρώτη επαφή με το υποκείμενο των δεδομένων να το ενημερώσει εγγράφως για την πρόθεσή του να κάνει χρήση των δεδομένων του, για τον σκοπό της χρήσης και για τον υπεύθυνο επεξεργασίας αυτών, από το αρχείο του οποίου θα γίνει η άντληση των δεδομένων (σύμφωνα με τις με αρ. 050/20-1-2000 και 109/31-3-1999 Αποφάσεις της Αρχής). Τέλος, εάν στο υποκείμενο των δεδομένων έχει

ΕΣΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

προκληθεί ηθική βλάβη από πράξεις του υπευθύνου επεξεργασίας και του αποδέκτη αυτών (ή των οργάνων τους) κατά παράβαση των διατάξεων του Ν. 2472/1997 (παράνομα) και όταν αυτοί όφειλαν να γνωρίζουν την πιθανότητα επέλευσης της βλάβης, τότε παρέχεται στον πρώτο η κατά το άρθρο 932 Α.Κ. αξίωση χρηματικής ικανοποίησης για την ηθική του βλάβη, η οποία ορίζεται κατ' ελάχιστο όριο στο ποσό των 2.000.000 δρχ. (ή 5.869,61 ευρώ), εκτός αν ζητήθηκε μικρότερο ποσό ή η παράβαση που προκάλεσε την ηθική βλάβη οφείλεται σε αμέλεια (ΕφΑθ 3833/2003 ΝΟΜΟΣ). Η ευθύνη εξ άλλου του προκαλούντος ηθική βλάβη στο υποκείμενο των προσωπικών δεδομένων, για χρηματική ικανοποίηση του τελευταίου είναι νόθος αντικειμενική και προϋποθέτει συμπεριφορά (πράξη ή παράλειψη) που παραβιάζει τις διατάξεις του Ν. 2472/1997 ή (και) των κατ' εξουσιοδότηση αυτού κανονιστικών πράξεων της Αρχής, β) ηθική βλάβη γ) αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της συμπεριφοράς και της ηθικής βλάβης και δ) υπαιτιότητα, δηλαδή γνώση ή υπαίτια άγνοια, αφενός των περιστατικών που συνιστούν την παράβαση και αφετέρου της πιθανότητας να επέλθει η ηθική βλάβη. Η ύπαρξη υπαιτιότητας τεκμαίρεται και ως εκ τούτου ο προκαλών την ηθική βλάβη, προκειμένου για απαλλαγεί από την ευθύνη του, έχει το βάρος να αποδείξει ότι χωρίς υπαιτιότητα αγνοούσε τα θεμελιωτικά του πταίσματός του πραγματικά γεγονότα (ΑΠ 1923/2006, ΕφΑθ 2887/2010 ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, κατά μεν το άρθρο 57 ΑΚ, "όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον ... . Αξίωση αποζημίωσης σύμφωνα με τις διατάξεις για τις αδικοπράξεις δεν αποκλείεται", κατά δε το άρθρο 59 του ίδιου Κώδικα "στις περιπτώσεις των δύο προηγούμενων άρθρων το δικαστήριο με την απόφασή του, ύστερα από αίτηση αυτού που έχει προσβληθεί και αφού λάβει υπόψη το είδος της προσβολής, μπορεί επιπλέον να καταδικάσει τον υπαίτιο να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη αυτού που έχει προσβληθεί. Η ικανοποίηση συνίσταται σε πληρωμή χρηματικού ποσού, σε δημοσίευμα, ή σε οτιδήποτε επιβάλλεται από τις περιστάσεις". Από το συνδυασμό των πιο πάνω διατάξεων προκύπτει ότι, επί προσβολής της προσωπικότητας και εφόσον

αυτή είναι παράνομη, ο νόμος καθιερώνει αντικειμενική ευθύνη του προσβάλλοντος μόνο ως προς την αξίωση για την άρση της προσβολής, ενώ για την αξίωση αποζημίωσης, καθώς και για τη χρηματική ικανοποίηση, λόγω ηθικής βλάβης, εκείνου που έχει προσβληθεί, ο νόμος απαιτεί η προσβολή να είναι παράνομη και υπαίτια, αφού και κατά μεν το άρθρο 914 ΑΚ: "όποιος ζημιώσει άλλον παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει", κατά δε το άρθρο 920 Α.Κ. "όποιος γνωρίζοντας ή υπαίτια αγνοώντας, υποστηρίζει ή διαδίδει αναληθείς ειδήσεις που εκθέτουν σε κίνδυνο την πίστη, το επάγγελμα ή το μέλλον άλλου, έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει". Για να γεννηθεί αξίωση προστασίας από προσβολή της προσωπικότητας κατά τις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 914 και 932 ΑΚ θα πρέπει η προσβολή να είναι παράνομη, να αντίκειται δηλαδή σε διάταξη που απαγορεύει συγκεκριμένη πράξη, με την οποία προσβάλλεται ορισμένη έκφανση αυτής, είναι δε αδιάφορο σε ποιο τμήμα του δικαίου βρίσκεται η διάταξη που απαγορεύει την προσβολή. Για την άρση της προσβολής πρέπει η προσβολή να είναι ενεργός, δηλαδή να έχει προηγηθεί και να υπάρχει κίνδυνος επανάληψης ή να επίκειται στο μέλλον. Για την αξίωση της παράλειψης της προσβολής στο μέλλον πρέπει να υπάρχει βάσιμη απειλή επικείμενης προσβολής και δεν αρκεί η επίκληση μιας υποθετικής απειλής, αλλά θα πρέπει να υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις που να καθιστούν σφοδρά πιθανό ότι ο εναγόμενος θα συμπεριφερθεί κατά ορισμένο τρόπο (ΠΠρΑθ 5162/2005 ΧρΙΔ 2006. 117, ΕρμΑΚ Γεωργιάδη-Σταθόπουλου, άρθρ. 57, αρ. 16, Καράκωστα, Αστικός Κώδικας, τόμος Α', άρθρ. 57, αρ. 555, 556). Εξάλλου, από τις διατάξεις των άρθρων 297, 298 300, 330 και 914 ΑΚ συνάγεται ότι προϋπόθεση της ευθύνης για αποζημίωση από αδικοπραξία είναι η παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του υπόχρεου σε αποζημίωση έναντι εκείνου που ζημιώθηκε και η ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της παράνομης συμπεριφοράς του δράστη και της ζημίας. Αιτιώδης σύνδεσμος υπάρχει όταν η πράξη ή η παράλειψη του ευθυνόμενου προσώπου ήταν κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας ικανή και μπορούσε αντικειμενικά να επιφέρει κατά τη συνηθισμένη και κανονική πορεία των πραγμάτων και χωρίς τη μεσολάβηση άλλου περιστατικού, το επιζήμιο αποτέλεσμα. Η διακοπή του αιτιώδους συνδέσμου έχει ως προϋπόθεση την παρεμβολή άλλων μεταγενέστερων όμως εξαιρετικών και απρόβλεπτων γεγονότων, ιδίως δε ενεργειών τρίτων

ΩΡΗΘΗΚΕ
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

προσώπων, ενώ η παράλειψη του ζημιωθέντος να περιορίσει τη ζημία του παρέχει στον υπόχρεο τη δυνατότητα να προβάλει την εκ του άρθρου 300 ΑΚ ένσταση περί συντρέχοντος πταίσματος (ΟΛΑΠ 18/2004 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 999/2010 ΔΣΑΝΕΤ). Περαιτέρω, από τη διάταξη του άρθρου 932 ΑΚ, προκύπτει ότι παρέχεται στο δικαστήριο η δυνητική ευχέρεια, ύστερα από εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών που οι διάδικοι θέτουν υπόψη του, όπως του βαθμού πταίσματος του υποχρέου, του είδους της προσβολής, της περιουσιακής κατάστασης των μερών, της συμπεριφοράς του υποχρέου μετά την δικαιοπραξία κ.λπ., και με βάση τους κανόνες της κοινής πείρας και της λογικής, να επιδικάσει ή όχι χρηματική ικανοποίηση, αν κρίνει ότι επήλθε στον αδικηθέντα ηθική βλάβη και συγχρόνως να καθορίσει ποιο ποσό θεωρεί εύλογο, ο προσδιορισμός του οποίου αφέθηκε στην ελεύθερη κρίση του δικαστηρίου της ουσίας. Το τελευταίο εξάλλου, κατά τον προσδιορισμό του ποσού της χρηματικής ικανοποίησης δεν πρέπει μεν να υποβαθμίζει την απαξία της πράξης επιδικάζοντας χαμηλό ποσό, όμως συγχρόνως δεν πρέπει, με ακραίες εκτιμήσεις, να καταλήγει σε εξουθένωση του ενός μέρους και αντίστοιχα υπέρμετρο πλουτισμό του άλλου, διότι τούτο υπερακοντίζει το σκοπό που επεδίωξε ο νομοθέτης, δηλαδή την αποκατάσταση της κοινωνικής ειρήνης που έχει προσβληθεί από την αδικοπραξία - η παραβίαση της οποίας ιδρύει τους αναιρετικούς λόγους του άρθρου 559 αρ. 1 και 19 ΚΠολΔ - (ΑΠ 132/2006 ΝοΒ 206,825 ΔΕΝ 2006, 523). Ειδικότερα επί προσβολής της προσωπικότητας δεν επιτρέπεται να γίνει κατάχρηση της χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, ώστε ουσιαστικά να επιβάλλεται "ποινή" στον υπόχρεο με μέσα αστικού δικαίου (ΕφΘεσ 716/2009, ΕφΑθ 219/2007 ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 2750/2006 ΕΕμπΔ 2007, 365). Τέλος, με τη διάταξη του άρθρου 75 παρ. 1 ΚΠολΔ ορίζεται ότι, στις περιπτώσεις απλής ομοδικίας, κατά το άρθρο 74 του ίδιου Κώδικα, κάθε ομόδικος, εφόσον ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά, ενεργεί στη δίκη ανεξάρτητα από τους άλλους και ότι οι πράξεις και οι παραλείψεις κάθε ομοδίκου δεν βλάπτουν ούτε ωφελούν τους άλλους. Από την άνω ρύθμιση, με την οποία καθιερώνεται ο κανόνας της υποκειμενικής ενέργειας των διαδικαστικών πράξεων των ομοδίκων,

προκύπτει ότι επί απλής ομοδικίας η δικονομική θέση καθενός των ομοδίκων είναι ανεξάρτητη έναντι των λοιπών, οι δε πράξεις και παραλείψεις του ούτε ωφελούν ούτε βλάπτουν τους λοιπούς (ΑΠ 111/1999 ΕΛΛΔνη 40,805, ΑΠ 251/1997 ΝοΒ 46,1229, ΕφΘεσ 632/2009 ΝΟΜΟΣ). Η ερημοδικία του ενός ομοδίκου καθιστά ερήμην τη δική του μόνο δίκη, τα ασκούμενα από τον ομόδικο ένδικα μέσα δεν απευθύνονται εναντίον των ομοδίκων του (ΕφΘεσ 942/1995, ΕΛΛΔνη 1996, 367), ενώ και η απόφαση μπορεί να έχει διάφορο περιεχόμενο για κάθε ομόδικο (βλ. Νίκα, σε Κεραμέα – Κονδύλη- Νίκα, Ερμηνεία ΚΠολΔ, άρθρο 75, σελ. 171).

Στην προκείμενη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή του, ο ενάγων εκθέτει ότι στις αρχές του 2010 παρέλαβε επιστολή της εταιρίας με την επωνυμία «**████████████████████**» με έδρα το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, με την οποία ενημέρωνε τον ενάγοντα ότι είναι αποκλειστική δικαιούχος χρηματικών απαιτήσεων σε βάρος του, τις οποίες είχε αποκτήσει με εκχώρηση από την πρώτη των εναγόμενων και φέρονταν να προέρχονται από την αναφερόμενη στην αγωγή σύμβαση πίστωσης στην οποία ο ενάγων εμφανιζόταν ως εγγυητής υπέρ της πρωτοφειλέτριας **████████████████████**. Ότι με αυτή την επιστολή, η προαναφερθείσα εταιρία τον καλούσε να εξοφλήσει την οφειλή του συνολικού ποσού των τριών χιλιάδων εννιακοσίων τριάντα οκτώ ευρώ και ογδόντα πέντε λεπτών (3.938,85) και ότι η κατάθεση αυτού του χρηματικού ποσού έπρεπε να πραγματοποιηθεί σε λογαριασμό της παραπάνω εταιρίας, που τηρείται στην πρώτη των εναγομένων. Ότι η παραπάνω εταιρία είχε αναθέσει την ενημέρωση του ενάγοντος σχετικά με τις φερόμενες ληξιπρόθεσμες και απαιτητές οφειλές του στην δεύτερη των εναγομένων και για το σκοπό αυτό είχε διαβιβάσει σε αυτή τα απολύτως αναγκαία προσωπικά του δεδομένα, όμως όλα τα αναφερόμενα στην παραπάνω επιστολή ήταν αναληθή καθώς δεν είχε υπογράψει ως εγγυητής καμία σύμβαση πίστωσης με την πρώτη των εναγομένων, ενώ η προαναφερθείσα πρωτοφειλέτρια του ήταν παντελώς άγνωστη. Ότι στη συνέχεια επικοινωνήσε με το τμήμα τηλεφωνικής υποστήριξης της πρώτης των εναγομένων και επισκέφθηκε το υποκατάστημα της πρώτης των εναγομένων στη Ν. Σμύρνη, όπου υπέβαλε αίτηση για να λάβει αντίγραφο της σύμβασης δανείου. Ότι παρά τις οχλήσεις του και τις επανειλημμένες επισκέψεις του στο παραπάνω υποκατάστημα της πρώτης των εναγομένων

ΧΕΩΡΙΘΗΚΕ
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ
[Signature]

[Signature] *[Signature]*

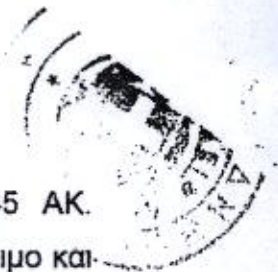
εκχωρώντας σε αυτή και την δεύτερη των εναγομένων την είσπραξη της φερόμενης οφειλής του, παραλείποντας να τον ενημερώσει, όπως όφειλε, τόσο για τη συλλογή αυτών των δεδομένων όσο και για τη διαβίβασή τους και τη μέλλουσα ανακοίνωση των προσωπικών του δεδομένων. Ότι η δεύτερη των εναγομένων παρανόμως επεξεργάσθηκε τα προσωπικά του δεδομένα και τα χρησιμοποίησε διά του προστηθέντος υπαλλήλου της, ο οποίος κάλεσε τον ενάγοντα τηλεφωνικώς στην οικία του, αιφνιδιαζοντάς τον και ζητώντας του επιβεβαίωση των γνωστών σε εκείνον προσωπικών του δεδομένων, δηλώνοντάς του ότι τα είχε έμπροσθέν του στην οθόνη του, μαζί με μία ανείσπρακτη οφειλή από δάνειο. Ότι εξαιτίας των προαναφερθέντων παρανόμων πράξεων και παραλείψεων αμφοτέρων των εναγομένων, μέσω των προστηθέντων τους υπαλλήλων, υπέστη ηθική βλάβη, για την χρηματική ικανοποίηση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000,00) ευρώ. Ότι για να καταφέρει να αντιμετωπίσει τις εναγόμενες υποχρεώθηκε να προσφύγει σε νομικό παραστάτη, καταβάλλοντας αμοιβή και σε αυτόν αλλά και σε δικαστικό επιμελητή, για τη σύνταξη και την επίδοση των προαναφερόμενων εξώδικων δηλώσεων – προσκλήσεων συνολικού ύψους τριακοσίων πενήντα (350,00) ευρώ, όπως ειδικότερα αναφέρεται στην αγωγή. Με βάση αυτά τα πραγματικά περιστατικά, όπως ειδικότερα αναπτύσσονται στο δικόγραφο της αγωγής, μετά από παραδεκτή με τις προτάσεις του τροπή ποσού τριάντα χιλιάδων (30.000,00) ευρώ από το αιτούμενο ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000,00) ευρώ της χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό, ο ενάγων ζητεί: α) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να του καταβάλουν αλληλεγγύως και εις ολόκληρον το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000,00) ευρώ καθώς και να αναγνωρισθεί η υποχρέωση των εναγομένων να του καταβάλουν αλληλεγγύως και εις ολόκληρον το ποσό των τριάντα χιλιάδων (30.000,00) ευρώ, νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση, ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που έχει υποστεί από τη σε βάρος του αδικοπραξία, β) να υποχρεωθούν οι εναγόμενες να του καταβάλουν αλληλεγγύως και εις ολόκληρον το ποσό των τριακοσίων πενήντα (350,00) ευρώ, νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση, ως αποζημίωση

ΕΣΩΡΗΘΗΚΕ
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

για την περιουσιακή ζημία που υπέστη και γ) να καταδικασθούν οι εναγόμενες στη δικαστική του δαπάνη.

Με αυτό το περιεχόμενο και αυτά τα αιτήματα, η υπό κρίση αγωγή αρμοδίως εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου (άρθρα 18, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 4 παρ.1 ν. 3994/2011, 22 ΚΠολΔ), κατά την τακτική διαδικασία. Σημειώνεται ότι στο δικόγραφο της αγωγής σωρεύονται αντικειμενικά δύο νομικές βάσεις, οι οποίες μπορεί μεν να αφορούν διαφορετικά συμβάντα ως προς το ενεργούν κάθε φορά πρόσωπο, πλην όμως οι επιμέρους ενέργειες και πράξεις των εναγομένων αποτελούν μια ενιαία και εξακολουθητική συμπεριφορά τους και πρέπει να αντιμετωπιστούν ως μια ολότητα, στην οποία στηρίζεται μία αποζημιωτική αξίωση του ενάγοντος σε βάρος τους, οπότε και σύμφωνα και με όσα προαναφέρθηκαν στην ανωτέρω μείζονα σκέψη, δεν δημιουργείται δικονομικό πρόβλημα από τη διάταξη του άρθρου 218 παρ.1 ΚΠολΔ, λόγω του ότι η προσβολή της προσωπικότητας του ενάγοντος από τους εναγόμενους συνιστά παράβαση του ν. 2472/1997 και στηρίζει την αναφερόμενη στη διάταξη του άρθρου 23 του ως άνω νόμου αγωγή, η οποία όμως δικάζεται κατά νομοθετική επιταγή με την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών από το υλικό, αναλόγως του αιτουμένου ποσού, αρμόδιο Δικαστήριο (ΠΠρΘεσ 6034/2009, ΠΠρΑθ 8467/2009 ΔΣΑΝΕΤ). Η υπό κρίση αγωγή είναι πλήρως ορισμένη ως προς όλες τις συρρέουσες νομικές της βάσεις, αφού περιέχει όλα τα απαιτούμενα για τη θεμελίωσή της στοιχεία, που θέτουν οι οικείες διατάξεις του νόμου, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στις ανωτέρω σχετικές σκέψεις της παρούσας απόφασης, ενώ τυχόν ελλείποντα στοιχεία θα προκύψουν από τις αποδείξεις και πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη η ένσταση αοριστίας που έχει υποβάλει η πρώτη των εναγομένων. Περαιτέρω, η υπό κρίση αγωγή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 297 εδ.α, 298 εδ. α, 299, 914, 922, 932, 340, 1, 2, 3, 4, 7 παρ.1, 10, 11, 23 παρ.1 Ν. 2472/1997, 218 παρ.1, 70, 74 παρ.1, 176, 191 παρ.2 ΚΠολΔ και κατά το παρεπόμενο αίτημα περί επιδίκασης τόκων για μεν το καταψηφιστικό αίτημα αυτής στις διατάξεις των άρθρων 340, 346 ΑΚ, για δε το

αναγνωριστικό αίτημα αυτής στις διατάξεις των άρθρων 340, 345 ΑΚ. Σημειώνεται ότι το παρεπόμενο αίτημα της επιδίκασης τόκων είναι νόμιμο και μετά την μερική μετατροπή της αιτούμενης δικαστικής προστασίας, επειδή ναι μεν η παραίτηση από το δικόγραφο της αγωγής, με την οποία εξισώνεται και ο περιορισμός (είτε ολικός είτε εν μέρει) του αιτήματος από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό (ΑΠ 888/2003 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 887/2003 ΝΟΜΟΣ), καταλύει αναδρομικά τη διαδικαστική πράξη, ούτως ώστε να μην οφείλονται εξαιτίας της τόκοι κατ' άρθρο 346 ΑΚ, πλην όμως δεν ανατρέπεται τα αποτελέσματα της όχλησης και συνεπώς δεν συνεπάγεται άρση, αναδρομική ή μη, των έννομων συνεπειών της υπερημερίας του εναγόμενου οφειλέτη κατά το άρθρο 345 ΑΚ, η οποία, με την επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 342 ΑΚ, έχει ήδη επέλθει μετά την όχληση (ΟΛΑΠ 13/1994 ΝοΒ 1996,33, ΑΠ 23/2004, ΑΠ 888/2003 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1174/2001 ΕΛΛΔνη 43,383, ΑΠ 1122/2000 ΕΛΛΔνη 2000,1664). Επομένως, η υπό κρίση αγωγή πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι για το καταψηφιστικό της αίτημα έχει καταβληθεί από τον ενάγοντα το προσήκον τέλος δικαστικού ενσήμου με τα ανάλογα ποσοστά υπέρ τρίτων, όπως προκύπτει από το επικαλούμενο και προσαγόμενο υπ' αριθμ. ΣΕΙΡΑ VI 13623286 τύπου Β διπλότυπο είσπραξης της ΔΟΥ ΙΓ Αθηνών, χωρίς να απαιτείται πλέον, για το παραδεκτό της συζήτησής της η προσκόμιση δήλωσης απόπειρας εξώδικης επίλυσης της διαφοράς κατά το άρθρο 214^Α ΚΠολΔ, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 19 ν. 3994/2011, το οποίο εφαρμόζεται κατά το άρθρο 72 παρ.3 του ίδιου νόμου και στις αγωγές που ασκήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του ανωτέρω νόμου (ΦΕΚ Α 165/25-07-2011), όπως η παρούσα, καθώς με τη νέα ρύθμιση η δυνατότητα συμβιβασμού των διαδικών είναι δυνατή (ΠΠρΑθ 415/2012 ΔΣΑΝΕΤ, Β. Βαθρακοκοίλη, Ερμηνεία ΚΠολΔ, συμπλ. τόμος Θ', 2011, υπ' άρθρο 214 Α παρ. 2).

ΕΞΕΡΗΘΗΚΕ
) ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

Κατά της αγωγής δεν υπάρχει ένσταση, η οποία να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως και για τα γεγονότα που αναφέρονται στο δικόγραφο της επιτρέπεται η ομολογία. Συνεπώς, εφόσον η δεύτερη των εναγομένων ερημοδικεί, αποδεικνύονται πλήρως οι πραγματικοί ισχυρισμοί που περιέχονται στο δικόγραφο ως προς αυτήν, δεδομένου ότι αυτοί θεωρούνται ομολογημένοι εκ μέρους της ερημοδικαζόμενης εναγομένης (άρθρο 271 παρ.3 σε συνδυασμό με το άρθρο 352 παρ.1 ΚΠολΔ, όπως το άρθρο 271

ΚΠολΔ αντικαταστάθηκε με το άρθρο 29 ν. 3994/2011). Ωστόσο, σύμφωνα με τα προαναφερθέντα στην ανωτέρω μείζονα σκέψη, η ερημοδικία της δεύτερης των εναγομένων καθιστά ερήμην τη δική της μόνο δίκη και η συνέπεια του τεκμηρίου ερημοδικίας επέρχεται μόνο ως προς αυτήν, χωρίς να ασκεί επιρροή στην δίκη και στους ισχυρισμούς της πρώτης των εναγομένων. Η πρώτη των εναγομένων αρνείται αιτιολογημένα την αγωγή και πρόβαλε με τις νομότυπα και εμπρόθεσμα κατατεθειμένες προτάσεις της τον ισχυρισμό ότι το αιτούμενο από τον ενάγοντα ποσό είναι υπερβολικό και καταχρηστικό με αποτέλεσμα, σε περίπτωση αποδοχής της αγωγής, να πρέπει να μειωθεί στο προσήκον μέτρο. Ο ως άνω ισχυρισμός συνιστά ένσταση καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος, που στηρίζεται στο άρθρο 281 ΑΚ και είναι νόμιμος. Επομένως, ο ισχυρισμός της πρώτης των εναγομένων πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα.

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων της μάρτυρος απόδειξης και του μάρτυρα ανταπόδειξης που εξετάστηκαν στο ακροατήριο και περιέχονται στα ταυτάρια με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου και από όλα τα έγγραφα που οι διάδικοι επικαλούνται και προσκομίζουν νόμιμα, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Τον Φεβρουάριο του 2010, ο ενάγων έλαβε ταχυδρομικώς μια επιστολή από την εταιρία «**██████████**», με έδρα το Λουξεμβούργο, της οποίας θέμα ήταν η ενημέρωσή του αναφορικά με την ύπαρξη ληξιπρόθεσμων οφειλών του και τον καλούσε σε άμεση εξόφλησή τους. Ειδικότερα, η πρώτη των εναγομένων, από το Μάιο του 2008, είχε προβεί σε εκχώρηση των απαιτήσεών της κατά πελατών στην εταιρία «**██████████**» και η τελευταία με τη σειρά της είχε αναθέσει την ενημέρωση των οφειλετών σχετικά με τις ληξιπρόθεσμες και απαιτητές οφειλές τους στην δεύτερη των εναγομένων, διαβιβάζοντας σε αυτήν τα προσωπικά δεδομένα των πελατών της πρώτης των εναγομένων. Περαιτέρω, σύμφωνα με την ως άνω επιστολή, ο ενάγων εμφανιζόταν ως εγγυητής στην υπ' αριθμ. 002600230300053261 σύμβαση πίστωσης που είχε συναφθεί μεταξύ της πρώτης των εναγομένων και της πρωτοφειλέτριας **██████████**.

με συνολική οφειλή (κεφάλαιο + τόκοι) τριών χιλιάδων εννιακοσίων τριάντα οκτώ ευρώ και ογδόντα πέντε λεπτών (3.938,85), ενώ γινόταν μνεία ότι για την ως άνω μεταβίβαση των απαιτήσεων της πρώτης των εναγομένων στην εταιρία «[REDACTED]» και την συνεπακόλουθη διαβίβαση των προσωπικών τους δεδομένων, οι οφειλέτες είχαν ενημερωθεί με σχετική επιστολή ήδη από τις 12-09-2008 καθώς και ότι η οφειλή έπρεπε να εξοφληθεί εντός πέντε εργάσιμων ημερών στην δεύτερη των εναγομένων, άλλως η τελευταία θα διεκδικούσε δικαστικώς την ικανοποίηση των απαιτήσεών της. Μετά την παραλαβή της ως άνω επιστολής, ο ενάγων απευθύνθηκε τόσο στο τμήμα τηλεφωνικής υποστήριξης της πρώτης των εναγομένων όσο και στο τοπικό υποκατάστημά της στη Νέα Σμύρνη Αττικής και ειδικότερα στο τμήμα εξυπηρέτησης πελατών ζητώντας αναλυτικά στοιχεία της επίμαχης σύμβασης και δηλώνοντας ότι δεν είχε καμία συναλλακτική δραστηριότητα με την πρωτοφειλέτρια [REDACTED] την οποία δεν γνώριζε, ενώ ουδέποτε είχε υπογράψει κάποια σύμβαση εγγύησης με την πρώτη των εναγομένων. Παράλληλα, ο ενάγων άρχισε να δέχεται συνεχείς τηλεφωνικές οχλήσεις από τους υπαλλήλους της δεύτερης των εναγομένων περί άμεσης εξόφλησης της ως άνω οφειλής. Οι άκαρπες προφορικές οχλήσεις του κατά τις επανειλημμένες επισκέψεις του στο παραπάνω υποκατάστημα της πρώτης των εναγομένων σε συνδυασμό με τις συνεχείς τηλεφωνικές κλήσεις από τους προστηθέντες υπαλλήλους της δεύτερης των εναγομένων ώστε να προχωρήσει στην άμεση καταβολή του φερόμενου οφειλόμενου ποσού, τον εξανάγκασαν να απευθυνθεί σε νομικό παραστάτη. Πράγματι, στις 19-02-2010, ο ενάγων, ύστερα από υπόδειξη του νομικού του παραστάτη, απέστειλε εξώδικη όχληση στις εναγόμενες, στην οποία αφού επαναλάμβανε την ανυπαρξία οποιασδήποτε συναλλακτικής επαφής του με την προαναφερθείσα πρωτοφειλέτρια και την έλλειψη οφειλής του στην πρώτη των εναγομένων, τις καλούσε να απέχουν από οποιαδήποτε ενέργεια διεκδίκησης του ανωτέρω ποσού. Στις 22-02-2010, το αρμόδιο τμήμα της πρώτης των εναγομένων απέστειλε στον ενάγοντα επιστολή με την οποία του γνωστοποιούσε ότι ο τελευταίος δεν φέρει ουδεμία ευθύνη, όσον αφορά το χορηγηθέν δάνειο της προαναφερθείσας πρωτοφειλέτριας με αριθμό σύμβασης 23/7350700/01 και ότι η αποστολή της αρχικής επιστολής έγινε εκ παραδρομής. Στη συνέχεια, στις 19-03-2010, ο ενάγων προχώρησε εκ νέου στην αποστολή εξώδικης

ΕΞΕΛΕΞΗΤΗ
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ
[Signature]

[Signature] *[Signature]*

όχλησης στις εναγόμενες, με την οποία ζητούσε την παροχή πληροφοριών αναφορικά με τον τρόπο και την αιτία εμφάνισής του ως εγγυητή σε σύμβαση δανείου ενός άγνωστου προς αυτόν προσώπου. Με την από 30-03-2010 επιστολή της προς τον ενάγοντα, η πρώτη των εναγομένων επανέλαβε ότι η αρχική επιστολή οφειλόταν σε παραδρομή και ειδικότερα σε μεμονωμένο ανθρώπινο σφάλμα, ήτοι αναριθμητισμό κωδικού πελάτη καθώς και ότι δεν υφίσταται καμία ευθύνη του από την υπ' αριθμ. 23/7350700/01 σύμβαση δανείου. Σημειώνεται ότι και στις δύο προαναφερόμενες επιστολές της δεύτερης εναγόμενης, αναγραφόταν άλλος αριθμός σύμβασης από αυτόν που αναγραφόταν στην έγγραφη όχλησή του από την εταιρία «**[REDACTED]**», με αποτέλεσμα να μην υπάρχει ξεκάθαρη και οριστική διαβεβαίωση από την πρώτη ενάγουσα για την ανυπαρξία της οφειλής του ενάγοντος λόγω του λάθους των αρμόδιων υπαλλήλων της. Περαιτέρω, από την αρχική επιστολή που παρέλαβε ο ενάγων, στην οποία γίνεται και σχετική μνεία στη δεύτερη επιστολή, προκύπτει ότι στην κατοχή αρχικώς της εταιρίας «**[REDACTED]**» και στη συνέχεια της δεύτερης των εναγομένων είχαν περιέλθει με εντολή της πρώτης των εναγομένων τα προσωπικά δεδομένα των πελατών – οφειλετών της, μεταξύ των οποίων και του ενάγοντος, γεγονός που επιβεβαιώνεται και από τις μεταγενέστερες έγγραφες απαντήσεις της πρώτης των εναγομένων στις εξώδικες οχλήσεις του ενάγοντος. Ωστόσο, η επεξεργασία, η χρήση και η ανακοίνωση των προσωπικών δεδομένων του ενάγοντος (ήτοι το όνομα, επώνυμο, όνομα πατέρα, διεύθυνση τηλεφώνου, κατοικίας, αριθμός φορολογικού μητρώου και αριθμός δελτίου ταυτότητας), δεν αποδείχθηκε ότι έγινε κατόπιν σχετικής ενημέρωσης και συναίνεσης του ενάγοντος. Από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν προέκυψε ότι η πρώτη των εναγομένων, η οποία έχει το βάρος απόδειξης της ενημέρωσης κατά τα προαναφερθέντα στη μείζονα σκέψη κατά τον χρόνο της συλλογής των δεδομένων, είχε ενημερώσει τον ενάγοντα κατά τρόπο σαφή για τον σκοπό της επεξεργασίας (διαβίβασης) και για τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες των αποδεκτών των παραπάνω δεδομένων, όπως απαιτείται κατ' άρθρο 11 παρ.1 β, γ ν. 2472/1997. Παρόμοια υποχρέωση είχε και η

του ενάγοντος για μη υπαρκτή οφειλή του και της επακόλουθης προσβολής της προσωπικότητάς του, ο τελευταίος υπέστη ηθική βλάβη και επομένως δικαιούται εύλογης χρηματικής ικανοποίησης, το ύψος της οποίας πρέπει, κατά την κρίση του Δικαστηρίου αυτού και κατόπιν στάθμισης του βαθμού πταίσματος των προστηθέντων υπαλλήλων των εναγομένων, του τρόπου και της έντασης της προσβολής και των συνθηκών υπό τις οποίες τελέστηκε αυτή καθώς και της κοινωνικοοικονομικής θέσης και κατάστασης των μερών, να καθορισθεί στο ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ (το κατ' ελάχιστο όριο ποσό των 2.000.000 δραχμών που θέτει το άρθρο 23 ν. 2472/1997 για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης δεν υφίσταται αν η παράβαση οφείλεται σε αμέλεια), ποσό ικανό (συμβολικό, σύμφωνα με το σκοπό του), να αμβλύνει τα δυσάρεστα συναισθήματα που προκάλεσε στον ενάγοντα η προσβολή, χωρίς υποβάθμιση της απαξίας της, σύμφωνα και με όσα προαναφέρθηκαν στη μείζονα σκέψη. Παράλληλα, εξαιτίας της ανωτέρω αδικοπρακτικής συμπεριφοράς των προστηθέντων υπαλλήλων των εναγομένων, ο ενάγων υπέστη και περιουσιακή ζημία, καθώς κατέβαλε ως αμοιβή στον δικηγόρο Αθηνών ██████████ το ποσό των εκατόν εξήντα δύο ευρώ και εξήντα λεπτών (162,60) πλέον ΦΠΑ 23 %, για τη σύνταξη των δύο εξώδικων δηλώσεων και το ποσό των εκατόν είκοσι ενός ευρώ και ενενήντα πέντε λεπτών (121,95) πλέον ΦΠΑ 23%, για την επίδοση των προαναφερθέντων εξώδικων δηλώσεων στις εναγόμενες εταιρίες, δηλαδή το συνολικό ποσό των τριακοσίων πενήντα (350,00) ευρώ (όπως προκύπτει από την από 01-10-2013 επικαλούμενη και προσκομιζόμενη από τον ενάγοντα απόδειξη παροχής υπηρεσιών). Σύμφωνα με τα ανωτέρω, η υπό κρίση αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα και να υποχρεωθούν οι εναγόμενες αλληλεγγύως και εις ολόκληρον να καταβάλουν στον ενάγοντα το συνολικό ποσό των πέντε χιλιάδων τριακοσίων πενήντα (5.350,00) ευρώ (5.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης + 350,00 ευρώ ως περιουσιακή ζημία), νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση, ενώ οι εναγόμενες πρέπει να καταδικαστούν στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, λόγω της μερικής

Γνω προαναγε
ρδ/ενα δίκη-
δύρου

νίκης και ήττας καθενός από τους διαδίκους και ανάλογα με την έκτασή τους (άρθρα 178 παρ.1, 191 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό. Τέλος, λόγω της ερημοδικίας της δεύτερης των εναγομένων, πρέπει να οριστεί το νόμιμο παράβολο για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας από αυτήν (άρθρα 501, 502 § 1 και 505 § 2 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της δεύτερης των εναγομένων και κατ' αντιμωλία των υπόλοιπων διαδίκων.

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο ερημοδικίας σε διακόσια πενήντα (250,00) ευρώ.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τις εναγόμενες να καταβάλουν στον ενάγοντα αλληλεγγύως και εις ολόκληρον το ποσό των πέντε χιλιάδων τριακοσίων πενήντα (5.350,00) ευρώ, νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τις εναγόμενες σε μέρος των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, ποσού τετρακοσίων (400,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε στο ακροατήριό του στην Αθήνα στις 6 Φεβρουαρίου 2014.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΕ σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα στις 27.2.2014.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη
σήμανση και έκτασή του κατά τη
σειρά της παραγωγής
ΑΘΗΝΑ,.....

05 ΜΑΡ. 2014

ΚΟΣΤΟΠΟΛΙΤΑΣ

ΩΡΗΘΗΚΕ
ΕΙΣ ΗΓΗΤΗΣ
ΚΑ